

Studánka Míru

V posledních letech byla procházka po Kotouči kolem Studánky Míru smutná. Zřejmě v souvislosti s těžbou, kdy došlo k odtěžení velké části hory a s posledními suchými roky - voda ve Studánce Míru mizí.

Pohled na zřícenou studánku, ve které nebyla voda, vzbuzoval otázku, zda stojí zato opravit zdroj vody, který poskytuje životodárnou tekutinu jen zjara nebo při velkých deštích.

Většina z nás vnímala, že u této studánky nejde jen o vodu. Kotouč je znám svým dávnověkým osídlením. Většina ví o neandrtálcích v jeskyni Šipka. Méně známá je však i zajímavá historie osídlení v sedle mezi dvěma vrcholy Kotouče. Vystřídalo se tu množství kultur, což dokládají významné archeologické nálezy (například bronzový poklad, stříbrná puklice – nejstarší stříbrný předmět nalezený na našem území nebo dvě vzácné měděné sekyrky). Naposledy zásobovala vodou i oblíbené výletní místo - Perníkovou chaloupku na Kotouči.

V době, kdy si lidé více uvědomovali svou závislost na přírodních zdrojích, protože ještě neexistoval vodovod, byla základní podmínkou přežití právě existence zdroje vody.

Studánka byla tedy důležitou podmínkou pro přežití našich předků na Kotouči. Je to vlastně poslední připomínka mnoha generací, které tu žily před námi.

Jsem ráda, že se nakonec město rozhodlo opravu studánky podpořit. Cesta od nápadu k realizaci nebyla lehká. Vzhledem k tomu, že si nikdo z pamětníků nevzpomínal, jak je utvářena, bylo nutno šetrně minibagrem kameny rozebrat. Obrovskou radost všech přítomných vyvolalo nalezení betonové nádrže, v níž byla voda. Firma EKOQUA s.r.o. měla za úkol zjistit, zda není tato nádrž porušena – není-li to důvodem úniku vody. To se nepotvrdilo. Firma celou studánku včetně drenů odborně vyčistila. Pak

následovala nejtěžší část – zabetonování části kamenů včetně výměny starých kovových dílů, seskládání suchých zídek a zapracování lavic pro posezení. Cílová podoba byla tvořena podle návrhu Ing. Ivy Škrovové. Studánka byla realizována jako první z jejího projektu revitalizace Národního sadu.

Ing. Škrovová navrhla i „vodní hru“. Pokud voda ve studánce zrovna nepoteče, lze po schůdkách vystoupit nad studánku, do vrchní misky nalít vodu a pozorovat, jak stéká po spirále vytesané do ústředního kamene rukou Šárky Hyklové z Rybího. Lidé tak mohou nosit vodu do lesa, nejen z lesa.

Studánka byla obnovena jednak jako upomínka na život pradávných kultur, jednak jako memento, že je třeba si zdrojů vody vážit, protože je to to nejdůležitější, co k přežití lidé i jiné organismy potřebují a nemusí být samozřejmostí ji stále mít k dispozici v neomezené míře a kvalitě.

V neposlední řadě vzniklo příjemné místo k posezení ukryté ve stínu stromů, které nebude sloužit jen lidem. Již nyní lze pozorovat skokany, kteří se ukrývají mezi kamením.

Chtěla bych touto cestou poděkovat všem, kteří se na opravě podíleli. Prvotní rozebrání studánky řídil Ing. Marek Vaculík, práci firmy EKOQUA s.r.o. byla pod taktovkou pana Aleše Carbola a konečnou podobu vytvářela firma NOVOS a.s., pod vedením Vladimíra Novobilského, který se potýkal zejména s obtížnou dostupností. Díky také těm, kteří nám svými postřehy v průběhu prací pomáhali – zejména panu Augustinu Hyklovi a Karlu Jaškovi. Velký dík patří také bývalému vedení, zejména Ing. Davidu Plandorovi, který nápad podpořil a současnému vedení města za to, že podpora záměru přetrvala a oprava mohla být dokončena.

Mgr. Radka Krysová, úsek ŽP MÚ Štramberk